

Landbrug & Fødevarer F.m.b.A.

Meldahlsgade 1
DK 1613 København V

T +45 3339 4000
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø

Arter & Natur

mail@sgav.dk

Landbrug & Fødevarer svar på Høring om udkast til bekendtgørelse om vildtskader

Landbrug & Fødevarer takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til bekendtgørelse om vildtskader.

Det er afgørende for erhvervet, at reglerne både understøtter en fagligt forsvarlig vildtforvaltning og giver ejere og brugere af landbrugsarealer mulighed for at reagere hurtigt og effektivt, når vildt forårsager eller med nærliggende sandsynlighed vil forårsage skade på afgrøder, husdyr eller ejendom.

Udkastet indeholder en række ændringer til vildtskadebekendtgørelsen, som følger af indstillinger fra Vildtforvaltningsrådet og vildtforvaltningsrådets arbejdsgruppe for revision af vildtskadebekendtgørelsen. Landbrug & Fødevarer har i dette arbejde fremført en række opmærksomhedspunkter og bekymringer, der også fremføres i dette høringssvar.

Generelle bemærkninger

Landbrug & Fødevarer er overordnet positive over for de dele af bekendtgørelsesudkastet, som ajourfører og moderniserer reglerne om regulering af skadevoldende vildt. Det skal i den forbindelse fremhæves, at de administrative og praktiske lettelser, herunder længere fælder, udvidet elektronisk tilsyn, bredere kaliberadgang samt, justeringer vedrørende regulering af hjortevildt, råger og bramgæs forventes at have positiv effekt for erhvervets evne til at imødegå skader og tab.

Landbrug & Fødevarer har samtidig forståelse for myndighedernes ønske om at etablere et bedre data- og videngrundlag om reguleringen af skadevoldende vildt. Et retvisende datagrundlag kan bidrage til en mere målrettet og fagligt funderet forvaltning af de enkelte arter.

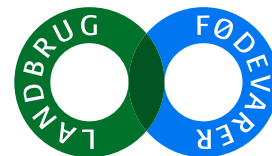
Indsamling af oplysninger om reguleringens geografiske omfang, begrundelse og resultat bør imidlertid som udgangspunkt ske gennem en enkel anmeldelses- og indberetningsordning.

Landbrug & Fødevarer skal på den baggrund understrege, at overflytningen af reguleringsmuligheder fra reglerne om regulering uden forudgående tilladelse til reglerne om regulering efter forudgående tilladelse ikke må anvendes til at begrænse mulighederne for at regulere skadevoldende vildt. Ændringen bør alene anvendes til at sikre myndighederne de forvaltningen nødvendige oplysninger om behov for regulering af konkrete arter.

Krav om forudgående tilladelse

Det fremgår af høringsbrevet, at regulering i vid udstrækning fremover vil kræve forudgående tilladelse efter bekendtgørelsesudkastets § 28, stk. 1. Det fremgår desuden, at færre end 500 virksomheder ifølge styrelsens oplysninger forventes omfattet af ændringerne.

Et krav om forudgående tilladelse indebærer, at reguleringen som udgangspunkt ikke lovligt kan iværksættes, før myndigheden har truffet afgørelse og meddelt ansøgeren tilladelse. Der kan derfor opstå en periode mellem ansøgningens indgivelse og afgørelsens meddelelse, hvor ejeren eller brugeren ikke kan anvende den pågældende reguleringsmulighed.

Forsinkelsen kan være særlig problematisk på større ejendomme, hvor skader kan opstå spredt og med kort varsel, og hvor der kan være behov for gentagne ansøgninger på tværs af flere delarealer. Selv en kort behandlingstid kan medføre yderligere skade på husdyr, fjerkræ, afgrøder eller ejendom, mens den økonomiske risiko bæres af den berørte virksomhed.

Landbrug & Fødevarer anbefaler derfor, at ordningen udformes som en anmeldeordning.

En fuldstændig anmeldelse bør give adgang til at iværksætte regulering umiddelbart efter anmeldelsen og inden for de materielle, tidsmæssige og geografiske rammer, der fastsættes i bekendtgørelsen.

Myndigheden vil herved kunne modtage de relevante oplysninger om art, lokalitet, skade, reguleringsperiode og resultat, uden at den berørte ejer eller bruger skal afvente en individuel afgørelse. Det ønskede data- og videngrundlag vil dermed kunne etableres uden at begrænse mulighederne for at forebygge eller begrænse konkrete skader.

Hvis tilladelseskravet fastholdes, bør der som minimum indføres en kort og bindende sagsbehandlingsfrist, eksempelvis 5–10 hverdage, for ansøgninger eller en automatiseret afgørelsesproces efter objektive og offentliggjorte kriterier.

For at undgå, at ansøgningskravet ikke i praksis fungerer som en forsinkelse af skadebekæmpelsen, bør tilladelsen anses som meddelt i tilfælde, hvor en evt. sagsbehandlingsfrist overskrides uden afgørelse. Styrelsen skal inden ikrafttrædelsen redegøre for forventede behandlingstider.

Landbrug & Fødevarer bemærker desuden, at ordningen kun vil fungere i praksis, hvis ansøgningsmulighederne er udformet, så de reelt kan anvendes af ejere og brugere af landbrugsarealer. Der er fra medlemskredsen peget på, at det i praksis kan være vanskeligt at opnå reguleringstilladelser for smaldyr og spidshjorte i forårsmånederne, og at ansøgninger om regulering af kalve ofte mødes med omfattende supplerende spørgsmål. De oplysninger, som myndigheden har behov for, bør derfor så vidt muligt indarbejdes direkte i ansøgningsblanketten, så ansøgeren kan afgive en fuldstændig ansøgning fra starten, så processen ikke forsinkes unødigt af efterfølgende afklaringer.

Driftsforstyrrelser i den digitale løsning

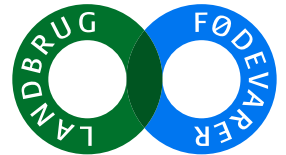
Hvis anmeldelse eller ansøgning efter bekendtgørelsen skal indgives gennem en obligatorisk digital løsning, bør der fastsættes en udtrykkelig procedure for driftsforstyrrelser og andre tekniske fejl.

Landbrug & Fødevarer anbefaler, at en anmeldelse eller ansøgning i sådanne situationer kan indgives gennem en alternativ myndighedskanal. Det bør fremgå klart, hvilken alternativ kanal der kan anvendes, og hvordan indgivelsestidspunktet dokumenteres.

Det bør også fastsættes, at en ansøger ikke stilles retligt ringere som følge af en dokumenterbar fejl eller driftsforstyrrelse i myndighedens obligatoriske digitale løsning. Hvis ansøgeren dokumenterer et rettidigt forsøg på at indsende de krævede oplysninger, bør tidspunktet for dette forsøg lægges til grund ved myndighedens behandling.

Ved udformningen af ordningen bør der sondres mellem fejl hos ansøgeren og fejl i myndighedens system. Ansøgeren bør alene bære ansvaret for, at de krævede oplysninger er korrekte og fuldstændige. Ansøgeren bør derimod ikke bære risikoen for, at en korrekt anmeldelse eller ansøgning ikke kan afleveres eller behandles som følge af tekniske fejl i en obligatorisk offentlig it-løsning.

Hvis myndighederne fastholder en tilladelsesordning med automatiseret afgørelse, bør det samtidig reguleres, hvordan ansøgeren skal forholde sig, hvis den automatiske afgørelse ikke leveres som forudsat. Proceduren bør sikre, at manglende teknisk levering af en afgørelse ikke medfører unødige skader og tab.

Særligt vedr. sikavildt

Landbrug & Fødevarer bemærker, at der ikke vurderes at være dokumentation for antagelsen om, at sikavildt i Danmark krydser med kronvildt. Vi ser derfor ikke behov for, at der fastsættes regler, som giver mulighed for helårsregulering af sikavildt på samme måde som for invasive arter, hvor der foreligger et klart forvaltningsmæssigt behov for en sådan reguleringsadgang.

I stedet opfordrer Landbrug & Fødevarer til, at myndighederne genindfører den tidligere fastsatte jagttid på sikavildt. En sådan løsning vil efter Landbrug & Fødevarers opfattelse være mere proportional og samtidig bedre afspejle almindelige jagtetiske hensyn.

Særligt vedr. ræv

Landbrug & Fødevarer finder det uhensigtsmæssigt, hvis ejendomme med dokumenteret og gennemført biotopplan efter § 14, stk. 2, nr. 3, i bekendtgørelsen om udsætning af vildt får mindre fleksibilitet til hurtig regulering.

For disse ejendomme, der har gennemført biotopforbedringer og aktiv vildtpleje, bør den gældende ret til effektiv regulering uden forudgående tilladelse fastholdes og i forlængelse heraf ikke begrænses til den snævre vinterperiode i bekendtgørelsesudkastets § 26, stk. 9.

Særligt vedr. Ringdue – sammenhæng mellem regulerings- og jagttid

Det bør bekræftes, at forkortelsen af reguleringsperioden for ringdue til 1.–30. september ikke skaber en periode uden hverken regulerings- eller jagtadgang, hvis ikrafttrædelsen af den nye jagttidsbekendtgørelse forsinkes.

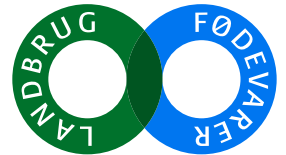
Andre ændringer i reguleringsmulighederne

Landbrug & Fødevarer er positive over for de dele af bekendtgørelsesudkastet, som udvider mulighederne for at regulere skadevoldende vildt og tilpasser reglerne til praktiske behov.

Det gælder navnlig ændringer til bestemmelser vedr. kronspidshjort og dåspidshjort ved skader fra bachelorgrupper i perioden 1. juni–30. september, den 14 dage længere reguleringsperiode for rågeflokk på mindst 30 individer på ikke høstede og nysåede marker samt forlængelsen til 15. marts af perioden for kunstigt skjul og kunstige lokkefugle ved regulering af bramgæs.

Landbrug & Fødevarer skal samtidig gøre opmærksom på, at adgangen til reguleringstilladelse fortsat har selvstændig praktisk betydning i perioder, hvor der også er jagttid på de pågældende dyr. Det gælder navnlig i september, hvor almindelig jagt ikke giver adgang til regulering én time før solopgang og én time efter solnedgang. Reguleringstilladelser bør derfor ikke afvises alene med henvisning til, at jagttiden er begyndt, når tilladelsen netop er nødvendig for at kunne gennemføre reguleringen effektivt inden for de særlige tidsrum, hvor skaderne opstår.

Landbrug & Fødevarer anbefaler, at det i bekendtgørelsen eller den tilhørende administrative praksis tydeliggøres, at reguleringstilladelser til kronkalv, kronspidshjort og tilsvarende kategorier kan anvendes i hele den fastsatte reguleringsperiode, når betingelserne for regulering er opfyldt, uanset om der sideløbende er fastsat jagttid.

Omsætning af reguleret vildt

Landbrug & Fødevarer finder, at reguleret vildt som udgangspunkt bør kunne omsættes kommercielt, når reguleringen er sket lovligt og under kontrollerbare rammer. En sådan adgang vil understøtte en mere hensigtsmæssig ressourceudnyttelse og kan samtidig bidrage til, at reguleret vildt ikke går til spilde. Eventuelle hensyn til sporbarhed, fødevaresikkerhed og dokumentation bør håndteres gennem klare administrative krav frem for et generelt forbud mod kommerciel omsætning.

Fælder og elektronisk tilsyn

Landbrug & Fødevarer ser positivt på, at reglerne om elektronisk fældetilsyn udvides og at reglerne om dimensionering af fælder til pattedyr tilpasses, så der bliver mulighed for at anvende andre relevante fældetyper.

Det bemærkes, at kravet om fysisk tilsyn de første tre døgn efter opsætning alene bør gælde ved den første opsætning af en godkendt fælde og ikke udløses på ny ved enhver efterfølgende flytning.

Afgrænsning til landzone

Den i bekendtgørelsesudkastets § 14 og 15 fastsatte afgrænsning af regulering på husskade og krage til landzone, tidligere "egne", må ikke utilsigtet udelukke driftsarealer, gods- og avlsbygninger eller arealer i tilknytning hertil, som kan være planlagt eller registreret anderledes, men som funktionelt indgår i den samlede landbrugsdrift.

Disse arealer bør fortsat være omfattet af reguleringsadgangen på lige fod med de øvrige arealer, når de funktionelt indgår i landbrugsdriften og er udsat for samme skadebillede som øvrige landzonearealer.

Erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser

Det fremgår af høringsbrevet, at Erhvervsstyrelsen har vurderet, at bekendtgørelsesudkastet medfører administrative omkostninger for erhvervslivet som følge af kravet om forudgående tilladelse til regulering af husmår, vildkanin og ræv.

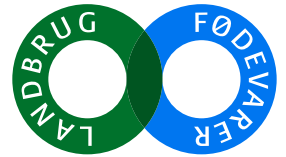
Det fremgår videre, at færre end 500 virksomheder forventes omfattet, og at de administrative konsekvenser ikke vurderes at overstige 4 mio. kr., hvorfor de ikke er kvantificeret nærmere.

Landbrug & Fødevarer bemærker, at vurderingen efter det oplyste navnlig er knyttet til de administrative konsekvenser ved ansøgning om tilladelse. Høringsmaterialet indeholder ikke en nærmere kvantificering af eventuelle produktionstab eller skader, som kan opstå, mens en ansøgning behandles.

En lav samlet administrativ byrde kan ikke i sig selv begrunde en ordning, der indebærer risiko for væsentlige tab for den enkelte virksomhed. Den samlede erhvervsøkonomiske betydning afhænger ikke alene af tidsforbruget ved selve ansøgningen, men også af, om kravet om forudgående tilladelse forsinket en nødvendig indsats.

Landbrug & Fødevarer anbefaler derfor, at konsekvensvurderingen suppleres med en vurdering af de øvrige økonomiske risici og konsekvenser. Det gælder navnlig risikoen for tab som følge af, at regulering ikke kan iværksættes, før en tilladelse foreligger, samt eventuelle udgifter til yderligere afværgeforanstaltninger og gentagne ansøgninger.

Konsekvensvurderingen bør også forholde sig til virkningerne af tekniske fejl eller driftsforstyrrelser i den digitale ansøgningsløsning.

Landbrug & Fødevarer bemærker afslutningsvis, at bekendtgørelsesudkastet ikke løser den bredere problemstilling om økonomiske tab som følge af vildtskader, hvor regulering ikke er mulig eller ikke kan gennemføres effektivt. Spørgsmålet om en egentlig erstatnings- eller kompensationsordning for vildtskader bør derfor behandles særskilt som en selvstændig opfølgende proces.

Landbrug & Fødevarer står naturligvis til rådighed for nærmere dialog om høringssvarets indhold.

Med venlig hilsen

Jakob Hejberg
Seniorkonsulent

Vand & Natur

E JHEJ@lf.dk